

GRZECH ODRZUCENIEM MIŁOŚCI BOGA

Drodzy Rodzice!

Poniższe treści bazują na katechezach nr 22 - 29, które są omówieniem poszczególnych warunków Sakramentu Pokuty i Pojednania. Punktem wyjścia do tych rozważań jest uświadomienie sobie i dziecku - czym tak naprawdę jest grzech - i spojrzenie na grzeszne postawy (myśli, słowa, pragnienia, czyny) nie tylko w perspektywie zła, które jest konsekwencją każdego grzechu, ale jeszcze bardziej w perspektywie odrzucenia Boga i Jego miłości, a w miejsce Boga - wybranie szatana jako przewodnika i kierownika własnego życia.

CZYM JEST GRZECH (ISTOTA I RODZAJE)

Każdy grzech jest zerwaniem przyjaźni z Jezusem, jest lekceważeniem Boga, odrzucaniem Bożej miłości, a nawet zdradą Boga. Jednocześnie na różne sposoby naszymi grzechami raniemy innych ludzi. **Grzech jest to świadome i dobrowolne przekroczenie przykazań Bożych lub kościelnych.**

„Świadome” – bo wiem, że wybieram zło, a mimo to w tym kierunku podążam.

„Dobrowolne” – bo chcę to zrobić, nikt mnie do tego nie zmusza.

W mszalnym akcie pokuty wypowiadamy słowa: „*Spowiadam się Bogu Wszechmogącemu i wam, bracia i siostry, że bardzo zgrzeszyłem myślą, mową, uczynkiem i zaniechaniem...*”

Grzechem jest słowo, czyn, spojrzenie, myśl lub nawet zamiar, którym świadomie i dobrowolnie człowiek występuje przeciwko temu, do czego wzywa nas Bóg. Grzechem odrzucam Boga a wybieram szatana i to wszystko, co z nim jest związane.

Choć szatan nas kusi to sama pokusa nie jest grzechem. Grzech pojawia się wtedy, kiedy wybierzemy to, do czego szatan kusi.

Rozróżniamy grzechy śmiertelne (ciężkie) oraz grzechy powszednie (lekkie).

GRZECH ŚMIERTELNY – całkowicie odcina człowieka od Boga; w sercu i duszy jest wtedy piekło, na które człowiek się decyduje popełniając taki ciężki grzech. Ten grzech niszczy w człowieku Bożą miłość i łaskę uświęcającą, bez których nikt nie może osiągnąć nieba i wiecznego zbawienia. **Grzech śmiertelny popełniamy wtedy, gdy świadomie i dobrowolnie wykraczamy przeciwko Bogu w rzeczy ważnej.**

GRZECH POWSZEDNI – nie niszczy, lecz osłabia w nas życie Boże; zakłóca naszą relację z Bogiem; sprawia, że łatwiej i chętniej skłaniamy się ku złu – a w konsekwencji prowadzi nas do grzechu ciężkiego. Dlatego także tych grzechów nie możemy lekceważyć. **Grzech powszedni popełniamy wówczas, gdy dotyczy on lekkiej materii lub jest uczyniony nieświadomie lub niedobrowolnie.**

RACHUNEK SUMIENIA

Każdy z nas ma SUMIENIE. Jest to taki wewnętrzny głos Boga w człowieku, który pomaga odróżnić dobro od zła i kieruje w kierunku tego, co dobre i mile Bogu. Gdy grzeszymy to mamy wyrzuty sumienia. Słuchając głosu sumienia – unikniemy tego, co złe.

Rachunek sumienia jest przypomnieniem sobie wszystkiego, co dokonało się w naszym życiu: to, co dobre i to, co złe; także to, co mogliśmy wykonać, ale nam się nie chciało (zaniechania). Za-

nim przystąpimy do rachunku sumienia trzeba, abyśmy w modlitwie do Ducha Świętego poprosili o światło, by jak najlepiej w całej prawdzie spojrzeć na swoje życie.

Rachunek sumienia polega na przypomnieniu sobie wszystkich swoich grzechów od ostatniej dobrej spowiedzi, zaś przy grzechach cięższych – także ich liczby, rodzaju i okoliczności (czyli: kiedy, gdzie, jak, z kim,).

Liczbę grzechów (jeśli dokładnie nie jesteśmy w stanie jej podać) możemy oszacować i określić także słowami np.: kilka razy, kilkanaście, rzadko, często, raz na tydzień, kilka razy w tygodniu, czasami, codziennie, średnio 3-4 razy w tygodniu itp.

Dokładne poznanie swoich grzechów pozwala potem dobrze je wyznać podczas spowiedzi.

ŻAL ZA GRZECHY

Gdy poznamy i przypomnimy sobie własne grzechy podczas rachunku sumienia – trzeba, abyśmy za nie serdecznie Boga przeprosili i żalowali za swe grzechy.

ŻAL ZA GRZECHY jest bólem duszy z powodu świadomości popełnionego zła względem miłującego Boga oraz świadomym i zdecydowanym odwróceniem się od popełnionego zła. Prawdziwy i dobry żal za grzechy – zawsze odnosi nas do Boga, który jest miłością, a którego zlekceważyliśmy i odrzuciliśmy naszymi grzechami.

Żal za grzechy jest warunkiem odpuszczenia przez Boga naszych grzechów w sakramencie pokuty i pojednania. Jeśli ktoś szczerze nie żałuje za grzechy to Bóg grzechów nie odpuści i nie będzie ważnej i dobrej spowiedzi!

Przyczyny żalu za grzechy bywają różne, dlatego też rozróżniamy żal doskonały i mniej doskonały. Do ważnej spowiedzi wystarczy żal mniej doskonały.

ŻAL DOSKONAŁY – jest wtedy, gdy żalujemy za popełnione zło, ponieważ widzimy, jak bardzo swoimi grzechami obraziliśmy, zlekceważyliśmy i opuściliśmy Boga, którego powinniśmy kochać. Wypływa ten żal z autentycznej miłości Boga.

ŻAL MNIEJ DOSKONAŁY – jest wtedy, gdyż żalujemy, ponieważ boimy się kary, na którą zasłużyliśmy (piekło) oraz mamy świadomość, że nie potrafiliśmy kochać Boga tak jak należy.

MOCNE POSTANOWIENIE POPRAWY

Gdy człowiek pozna swoje grzechy (rachunek sumienia) i prawdziwie za nie żałuje (żal za grzechy) – to rodzi się w nim **chęć poprawy**. Chce się poprawić i decyduje się to uczynić od razu. Postanawia, że nie tylko będzie **poprawiać się z tego, co złego uczynił**, ale będzie również **unikał okazji do grzechu**. Mocne postanowienie poprawy wprowadza nas na drogę wzrostu i przemiany na lepsze.

Postanowienie poprawy powinno być:

- **mocne** (czyli stanowcze odwrócenie się od grzechu),
- **szczerze** (a nie udawane, ze strachu, lub tylko wypowiedane słowami, ale bez zobowiązań) oraz
- **konkretne** (postanowienie nie może być ogóle lecz konkretne i realne oraz możliwe do zrealizowania czyli najlepiej wybrać jeden konkretny grzech i na nim skupić swoją uwagę, zaczynając od grzechów śmiertelnych a przy grzechach powszednich – od tych, które zdarzały się najczęściej lub były najbardziej szkodliwe).

SZCZERA SPOWIEDŹ

Szczera spowiedź to szczere wyznanie naszych grzechów w konfesjonale wobec kapłana-spowiednika, który na ziemi reprezentuje miłosiernego Boga. **Należy wyznać wszystkie swoje grzechy** (tak, jak to było poznane w rachunku sumienia, zaś **przy grzechach ciężkich i częstych również ich liczbę, rodzaj i istotne okoliczności**).

Jeśli ktoś nie wyznał wszystkich swoich ciężkich grzechów, choć o nich wiedział lub też nie określił liczby ciężkich grzechów i istotnych okoliczności – to wówczas mamy do czynienia z zatajeniem grzechów i taka **spowiedź jest świętokradzka czyli nieważna**, a ponadto popełniamy kolejny ciężki grzech, a wyznawane grzechy i tak nie są odpuszczone.

Pierwsza spowiedź ogarnia czas między chrztem a pierwszą spowiedzią; każda kolejna spowiedź obejmuje okres od ostatniej dobrej spowiedzi.

Jeśli popełniliśmy grzech śmiertelny (ciężki) – to nie należy zwlekać ze spowiedzią i szczerze się wypowiadać, aby do duszy wróciła łaska uświęcająca i nadzieja zbawienia. Mając bowiem choćby jeden grzech ciężki – w naszej duszy nosimy piekło i skazujemy się na potępienie.

Rozgrzeszenie podczas dobrej i szczerzej spowiedzi sprawia, że Bóg przebacza nam wszystkie wyznane i popełnione grzechy, wymazuje je i usuwa, tak, że ich już nie ma. Do duszy wraca łaska uświęcająca i piękno dziecka Bożego.

Kapłan, który spowiada, jest zobowiązany do zachowania tajemnicy spowiedzi, której nie może złamać nawet wtedy, gdyby mu grozono śmiercią. Tajemnica spowiedzi dotyczy także tych, którzy usłyszą czyjaś spowiedź.

Gdy mamy problem przy spowiedzi to zawsze możemy poprosić księdza o pomoc.

[Tutaj jest opisana formuła spowiedzi ze wszystkimi szczegółowymi komentarzami](#)

ZADOŚĆUCZYNIENIE PANU BOGU I LUDZIOM

Po wyznaniu grzechów podczas spowiedzi – kapłan udziela nam pouczenia oraz obowiązkowo zadaje **POKUTĘ**. Ta „pokuta” – to właśnie zadośćuczynienie Panu Bogu. Owa „pokuta” to najczęściej jakaś modlitwa lub konkretne dobre działanie, które kapłan zadaje do wykonania.

Nie wolno nam zmieniać zadanej pokuty! Należy ją wykonać dokładnie tak, jak została ona przekazana do wykonania (czas, miejsce, ilość, sposób, inne okoliczności). Jeśli ksiądz nie powiedział, kiedy należy wykonać zadaną pokutę – to znaczy, że w dowolnym czasie, ale najlepiej uczynić to jak najszybciej po spowiedzi, nie odkładać na później. Jeśli nie było określone ile razy – to znaczy, że jeden raz. Jeśli nie określił gdzie wykonać, to znaczy, że w dowolnym godnym miejscu.

Rozgrzeszenie daje odpuszczenie grzechów, ale nie naprawia ich skutków ani szkód i krzywd, które wyrządziliśmy innym naszymi grzechami. To naprawienie krzywd spoczywa na nas. Należy zatem odprawić zadaną przez kapłana pokutę oraz naprawić wyrządzone krzywdy. W większości przypadków nie wystarczy samo „przepraszam”. To **wynagrodzenie i naprawienie wyrządzonych grzechami krzywd względem innych ludzi** jest właśnie zadośćuczynieniem ludziom zadanym i wyrządzonym im krzywd.